

“Cal garantir les necessitats energètiques del país i protegir-lo de l'amenaça terrorista”

A diferència de la majoria de nord-americans amb el sobrenom Mel, el nom de fonts del senador Martínez no és Melvin, sinó Melquíades Rafael. De fet, aquest republicà de seixanta anys va néixer a Sagua la Grande, una petita ciutat al centre de Cuba. Amb tot just quinze anys, i gràcies a l'operació coneguda com “Peter Pan”, l'Església catòlica el va treure de l'illa juntament amb uns altres 14.000 fills d'opositors al règim, i el va enviar rumb a Orlando, a l'estat nord-americà de Florida. En aquells anys el jove Melquíades amb prou feines xampurrejava quatre mots d'anglès. L'any 1973, poc després de graduar-se en dret, va iniciar una carrera política que més tard el portaria, de la mà de George W. Bush, al govern dels EUA en qualitat de Secretari d'Habitatge. El 2004 va dimitir per presentar-se a les eleccions al Senat del seu estat, Florida. Gràcies a una ajustada victòria es convertí en el primer senador cubanoamericà de la història. L'escó del senador Mel Martínez no estava en joc en les passades eleccions del 7 de novembre, però fent una ullada a la seva atapeïda agenda aquests dies, ningú no ho hauria dit. Martínez ha participat durant les últimes setmanes en desenes d'actes per tot el país destinats a recaptar fons per a les campanyes dels seus companys de partit. I d'acord amb l'ingent volum d'ingressos aconseguit, Mel Martínez és ja un dels senadors més populars.

—Què n'opina, dels resultats de les passades eleccions?

—Obviament, no són els que esperàvem. Però crec que el fet que molts

Mel Martínez (Cuba, 1946) és senador del Partit Republicà dels Estats Units. En les eleccions celebrades el passat 7 de novembre va renovar el seu escó per l'estat de Florida. El que fou el primer senador nord-americà d'origen cubà de la història explica a EL TEMPS quines són les seves impressions després del revés electoral del seu partit i quina línia seguirà el país en temes candents com la guerra a l'Iraq, la immigració o la seguretat.

escons es decidissin per un marge de vots molt reduït conté un missatge molt clar per a tots els diputats: cal superar les picabaralles partidistes, amb

una polarització estèril, i treballar tots junts per afrontar els desafiaments que té plantejats el país. Ja sigui en la qüestió de l'Iraq, de la reforma immigratòria, o de la seguretat nacional, cap dels dos partits pot aportar solucions en solitari.

—La dimissió fulminant de Donald Rumsfeld suggereix que els republicans han reconegut la importància de la qüestió de l'Iraq en el desenvolupament d'aquestes eleccions. Hi està d'acord?

—És possible, però el que m'agradaria destacar és l'honestetat de Rumsfeld per haver fet aquest pas. Va estar al capdavant del Ministeri de Defensa en uns moments extraordinàriament difícils. És un bon patriota i em sento orgullós de ser amic seu. Li desitjo el millor en aquesta nova etapa.

—Però, dins el partit Republicà han sorgit veus durant la campanya que suggerien la necessitat de repensar l'estratègia a l'Iraq. Després d'aquests resultats, què cal fer?

—Un cop ja passades les eleccions, hem d'estudiar totes les opcions damunt la taula a l'Iraq, sense excloure'n cap. Al final la decisió correspondrà al president, com a comandant en cap. La tria que faci en aquest assumpte serà molt important, ja que el seu capital polític en els dos darrers anys de presidència estarà marcat pel que passi a l'Iraq. Jo crec que el Govern iraquí ha de prendre una major iniciativa en qüestions de seguretat, sense que això vulgui dir que haguem de retirar totes les tropes de seguida.

—Quins seran els principals reptes que afrontarà el Congrés sortit de les urnes?

—A part de la qüestió immigratòria i de l'Iraq, és fonamental garantir les necessitats energètiques que té el país, i continuar protegint-lo de l'amenaça terrorista. En l'àmbit econòmic, caldria fer permanents les retallades d'impostos temporals de la darrera legislatura, i solucionar el problema que representa tenir gent sense cobertura sanitària.

—Els últims mesos la comunitat llatina s'ha manifestat als carrers com mai abans a causa de la qüestió immigratòria. Creu que això ha tingut un efecte directe en el resultat de les eleccions?

“Em sento orgullós de la meva herència cultural cubana, però quan vaig arribar als Estats Units tenia molt clar que m’havia d’adaptar al meu nou país i no pas a l’inrevés”

— Cal esperar-se a tenir el resultat de les enquestes postelectorals per saber-ho. Però el que sí que s’ha demostrat clarament amb l’extraordinària capacitat de mobilització de la comunitat són dues coses: que la reforma immigratòria és una qüestió que els legisladors no podem ignorar, i que la població hispana està plenament involucrada en la vida política del país, i disposada a fer sentir la seva veu.

— **No obstant això, les dues cambres van ser incapaces la passada legislatura de consensuar una llei. Quina es la seva posició en aquest debat?**

— Hem d’avançar cap a una reforma integral en aquest àmbit. No hi ha prou de reforçar el control fronterer, sinó que cal que hi hagi un programa realista de “treballadors invitats”, i que se resolgui la situació dels 12 milions d’indocumentats que viuen als Estats Units. Espero que després de les eleccions serà possible tornar a debatre aquest assumpte, aquest cop de manera més realista.

— **Arizona s’ha sumat als estats que han blindat legalment el monolingüisme oficial davant l’ascens de l’espanyol. Quina és la seva posició en la qüestió lingüística?**

— El més important és garantir l’aprenentatge de l’anglès perquè és imprescindible per poder participar plenament en aquesta societat, i gaudir de les seves oportunitats. Em sento orgullós de la meva herència cultural cubana, però quan vaig arribar als Estats Units, als quinze anys, vaig tenir molt clar que era jo qui m’havia d’adaptar al meu nou país, i no pas a l’inrevés.

— **Com veu les relacions entre els Estats Units i l’estat espanyol en aquest moment?**

— Les relacions entre ambdós països estan millorant progressivament després d’uns moments difícils. S’han

empres diverses iniciatives dirigides a millorar les relacions bilaterals que permeten ser optimistes de cara al futur. Sense anar més lluny, en la reunió que mantingueren el ministre Moratinos i la secretària d’estat el passat mes de juny, Condolezza Rice es va comprometre a visitar Espanya tan aviat com ho permeti la seva agenda. Espanya constitueix un aliat clau a l’OTAN i ha demostrat ser un soci fiable en la lluita contra el terrorisme.

— **Sembla que la presidència de Fidel Castro es va acostant a la seva fi. Quan aquest moment arribi, quina serà la política dels Estats Units envers Cuba?**

— El rol dels Estats Units serà donar suport al poble de Cuba en la transició cap a un sistema democràtic i en la reconstrucció econòmica de l’illa. Però no ho pot fer sol. El conjunt de la comunitat internacional tindrà un paper clau en aquest procés.

*Ricard González
Washington*

 AJUNTAMENT D'ALELLA

Informació
Regidoria d'Educació
93 540 72 45

E

**Cinques Jornades
Francesc Ferrer i Guàrdia
d'Innovació Educativa**

“Els Agents de l'Educació”

Biblioteca Ferrer i Guàrdia
Alella, 23/24/25 de novembre de 2006